

**Besluiten G.S. Zwolle-Zuid 2008 van de GKv
m.b.t. samenwerkingsgemeentes.**

In 2005 sprak de GS Amersfoort-C uit dat er duidelijkheid moest komen over de relatie die een federatieve gemeente of samenwerkingsgemeente moet hebben met de kerkverbanden (Acta art.132). Na voorbereidend werk door deputaten DKE leidde dit tot een aantal uitspraken in 2008.

De uitspraken m.b.t. bijzondere vormen van gemeentestichting waren m.n. ingegeven door verzoeken uit Amersfoort (Grace Church) en het voorstel van deputaten om de mogelijkheid te geven voor het vormen van een eenheidsgemeente. De GS Harderwijk 2011 deed, op verzoek van Amersfoort-West, enkele uitspraken over die specifieke situatie.

**BESLUITEN VAN GS ZWOLLE-ZUID 2008 VAN DE GEREFORMEERDE KERKEN (VRIJGEMAAKT)
M.B.T. SAMENWERKINGSGEMEENTES**

Acta art.109, Besluit 4:

de synode spreekt uit:

- a. dat zij dankbaar is voor de vordering van de lokale kerkelijke eenheid;
- b. dat ook in een samenwerkingsgemeente wordt gevonden wat essentieel is voor kerkelijke eenheid: de gemeenschap der heiligen, het gezamenlijk vieren van het avondmaal, het voorgaan van elkaars dienaren in de bediening van het Woord en de sacramenten;
- c. dat de regelingen voor plaatselijk contact en samenwerking, die vastgesteld zijn door de Generale Synode van Amersfoort-Centrum 2005, hiervoor steun en ruimte bieden;
- d. dat kerken die bijzondere vormen van gemeentestichting begeleiden ten aanzien van de aansluiting bij een kerkverband zullen handelen naar de onder 4c genoemde regelingen, voorzover die in hun situatie van toepassing zijn.

Gronden:

1. deputaten kerkelijke eenheid werden in de afgelopen jaren verrast met een toename van de vraag om advies bij het proces van plaatselijk contact en samenwerking met kerken uit een ander kerkverband;
2. op grond van de Schrift kan gesteld worden dat kerkelijke eenheid in de plaatselijke gemeente wordt gevonden. De Schrift laat ook zien dat de gemeenschap der heiligen verder strekt dan de locale gemeente. Daarom moet eenheid die de Here plaatselijk en landelijk geeft niet op elkaar in mindering worden gebracht;
3. in de situatie van gemeentestichting ligt het vormen van een samenwerkingsgemeente niet voor de hand. Verwacht mag worden dat de kerken die deze gemeentestichting begeleiden ook in hun situatie rekening houden met genoemde onder 2;
4. van samenwerkingsgemeentes gaat een sterke prikkel uit om te komen tot landelijke eenheid.

artikel 109, besluit 5b:

de volgende nadere bepalingen vast te stellen voor kerken die een samenwerkingsgemeente willen vormen:

1. wanneer twee of meer samenwerkende kerken een samenwerkingsgemeente vormen, stellen zij met advies van DKE een samenwerkingsovereenkomst op. Deze overeenkomst wordt van kracht nadat elke kerkenraad daarvoor voldoende draagvlak in de gemeente heeft geconstateerd en de goedkeuring van de classis/regio heeft ontvangen;
2. voor het voorgaan in erediensten kan iedere (mannelijke) predikant worden uitgenodigd die in een van de betrokken kerkverbanden bevoegd is voor te gaan, mits met dit kerkverband ook landelijke contacten zijn en de predikant door ondertekening van de belijdenis heeft verklaard er hartelijk van overtuigd te zijn dat de leer van de drie formulieren van eenheid in alle delen geheel met Gods Woord overeenstemt. Predikanten van een samenwerkingsgemeente zijn bevoegd voor te gaan in de kerken van de betrokken kerkverbanden mits de zusterkerk in de plaats waar de gastpredikant zal voorgaan daartegen geen bezwaar heeft;
3. voor toelating tot het avondmaal wordt aan de kerken gevraagd zich erop toe te leggen dat gehandeld wordt naar artikel 60 KO en de generale regelgeving met betrekking tot gasten aan het avondmaal; *
4. de classis zal toezien op naleving van deze bepalingen.

Gronden:

1. onze kerken kennen reeds de praktijk van samenwerkingsgemeenten. Deze praktijk is gediend met nadere regelgeving, waarin de bestaande kaderregeling niet voorziet;
2. zolang er geen landelijke overeenstemming is als het gaat om binding aan de belijdenis en de kerkelijke afspraken moet het voorgaan van predikanten uit een ander kerkverband nader worden bepaald;
3. de bestaande regelingen rond de toelating tot het avondmaal zijn voldoende gebleken voor een verantwoorde viering van het avondmaal. Aan de betrokken kerken mag over en weer gevraagd worden om die regelingen te respecteren;
4. visitatoren van de classis hebben jaarlijks te onderzoeken of in de kerken de aangenomen orde in alles wordt nageleefd.

* De GS Harderwijk 2011 nam met instemming kennis van de *Handreiking uitnodigings- en toelataingsbeleid Avondmaal*. Zie hiervoor de website van DOE.